

nu, skrifva under osäkerhet om, hvilka förhållanden brevet skall möta.

Jag vill och kan också icke för denna gång skrifva om något annat i affärer, än att Universitetets böcker äro på rätt väg. Med mig helsar min hustru lilla barnsligen och betygar sitt deltagande.

Vördnadsfullt och tillgifvet
Joh. Vilh. Snellman.

10

104 L. I. AHLSTUBBE – J. V. SNELLMAN 4.XII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Gamle Vän och Broder!

Då Herr Bromander, som äfven här med framgång lemnat undervisning i *Dubbla Italienska Bokhålleriet* och som medför ett alldeles öfverflödigt antal *betyg* öfver ej mindre sin förmåga, än den välvilja, hvarmed han flestades undervisat Skolungdom gratis, nu reser till Kuopio, så begagnar jag med nöje tillfället, att hos Dig till det bästa recommendera Mannen och derjemte, om ock endast med några ord, göra mig påminnt hos Dig.

Nöjd och lycklig inom min familj, bestående af min goda, oskattbara Gumma, en för sina 2 år ganska klok och präktig pojke och en 10 månader gammal, söt och temmeligen vacker flicka, lefver jag ännu här med ganska goda inkomster; men utsigterna för framtiden äro mörkare. Enligt Cadet-Corpsens nya Stat, skall Läkare-tjensten vid densamma nästa sommar besättas med finsk man, och, till följe af relationer och släktförhållanden, har Muncken bestämdt lofvat denna tjänst åt Indrenius, som är beslägtad med alla de förnämsta husen å denna ort. Härigenom kommer ofelbart Läkare-praktiken, hvilken jag hittills i det närmaste ensam bestridt både inom Corpsens Tjenstemanna-personal, inom Staden och å kringliggande landsort, att betydligt delas. Beslutet, att ansöka den nu lediga Provincial-Läkaretjensten i Kuopio, har derföre hos mig redan mera än till hälften mognat. Monne denna kan föda en man, som årligen måste erlægga betydliga intressen? Har Du något i detta hänseende att meddela mig, så tviplar jag icke, att Du, så upptagen Du ock är af viktigare skriftställer, ej underlåter, att, inom denna månads utgång, skänka mig några rader. Äfven om jag kommer till Kuopio, kan jag väl – thy värr för mig! – ej påräkna, att länge få campera tillsammans med Dig – en omständighet, hvarpå, såsom Du väl kan inse, jag skulle fästa högsta vikt.

Må väl! Tänk någon gång med vänskap på Din

Tillgifne
Stubbe!

Fr:hamn d. 4:de December 1847.

50